

Представљамо наше активисте

Мира Јерemiћ

Освоја Јерemiћ је наставница математике у Основној школи „Душан Јерковић“ у Ужицу, за себе каже да је активан члан Синдиката одувек била, да је више пута бирана за председницу школског синдиката и да је данас члан РОС.

У чланство су је довели жеља да се дружи и путује, али и жеља да покаже другима. Како синдикат није само дружење и путовања, много чешће је морала да се бави овом организацијом у најтежим условима ударајући јој темеље широм Златиборског округа.

Улажући енергију за бољи статус образовања, боље услове рада и бољу материјални положај запослених научила је да су професионалност, срданост, уважавање и поштовање „златан

кључ“ за добре међуљудске односе и коректну сарадњу са руководством Школе.

Упитана да себе оцени да ли је успешан синдикатли активиста, Мира једноставно каже: „Можда! Трудим се“.

Колегиници Мири веома смета што су млади чланови колектива незаинтересовани за синдикални рад, а њихову незаинтересованост види и у многим другим областима, што сматра да није добро за особе које се професионално баве васпитавањем деце. Она сматра да је неопходно уложити много више енергије у привлачење младих чланова и њихову синдикалну едукацију.

„Са њима треба много разговарати и указивати им зашто је важно да се удружују у синдикат“, објашњава колегиница Јерemiћ и подсећа на

Жика Јанчић

Преко брзге рада је отишао у Амстердам (Холандија) и запослио се као фабрички радник у БАТ-у, одакле се годину касније вратио и започео рад у просвети у једном селу недалеко од Косовске Витине. Током наредне две године наставника Жику су упознала деца многих коосовских села. Каријеру колега Јанчић после женидбе у наредних тринаест година наставља по брањским селима Велики Трновац и Влаче, а последње двадесететири у Основној школи „Бранко Радичевић“ у Врању.

Бивајући увек на страни правде, сматрајући то и професионалним кодексом, некако је било природно да га 1973. године колеге изберу за председника Конференције синдиката. Радећи како је најбоље умео синдикалне степеннице га 1992. доводе до позиције члана РОС, где је и данас.

„За члана Председништва РОС сам бирам у три наврата у тежњи да сопственим ангажовањем допринесем да просвета добије место, право место. Јер је она стуб сваког друштва“, каже Јанчић и додаје да му то не би пошло за руком без подршке и помоћи

упознавање нових људи и синдикална дружења која прерастају у велика пријатељства.

чланства које је, без обзира на радну позицију, отворено стајало иза његовог рада.

Учествовао је у припремама штрајкова од 1992. године до данас, те бивао небројено пута члан преговарачких тимова синдиката, како сам каже: „све за добробит радника у образовању“.

Јанчић још каже да као синдикалац добро сарађује са свима, од помоћних радника до управе школе и Школског одбора, чији је члан.

„О мом доприносуну нека кажу други. Било је огромних тешкоћа, али су оне превазиђене, и то у ходу. А да ли сам успешан синдикалац? Јесам. Тај рад, најхуманији по мени, донео ми је познанства са драгим људима широм Србије. И још нешто, младе људе треба свакако укључити у рад, али запалите - синдикалац се рађа! По мени такав човек мора да има особине хајдука, без обзира на године“, истакао је Жика Јанчић и покушао да заобиђе оно што многи знају да је несумњиво први певачки глас РОС-а, како кажу, специјалиста за „Ју-жни репертоар“.

ЛИСТ СИНДИКАТА ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ
Број 83-84 септембар 2009 • Година IX • Бесплатан примерак • www.sind-obr.org.rs ISSN 1451-7574

- Министар на седници РОС
- Одговор Министарства на синдикалне амандмане
- Упутство за спровођење избора
- Колико зарађујемо и на шта трошимо
- ММФ редизајнира српску просвету?